

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa **J. A.**, bytom O., Z. – M., proti odporkyne **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava **o starobný dôchodok**, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júna 2011, č. k. 26Sd/47/2011 - 25, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júna 2011, č. k. 26Sd/47/2011 - 25, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 23. júna 2011, č. k. 26Sd/47/2011 - 25, zrušil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 13. decembra 2010, ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a podľa §259 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) priznala

navrhovateľovi od 7. júna 2005 starobný dôchodok v sume 2590 Sk mesačne, teda v pomernej časti zo všeobecného systému sociálneho poistenia. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 8,37 €.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že služobný pomer navrhovateľa v policajnom zbore trval do 31. augusta 1999, preto mu nemohol vzniknúť nárok na výsluhový dôchodok, ktorý bol do právneho poriadku zavedený až zákonom č. 328/2002 Z. z. s účinnosťou od 1. júla 2002. Hoci sa podľa § 124 ods. 2 cit. zákona výsluhový príspevok navrhovateľa po 1. júli 2002 považuje za výsluhový dôchodok, naďalej je dávkou výsluhového zabezpečenia. Podmienky nároku na starobný dôchodok navrhovateľ splnil dovŕšením 55 rokov veku dňom 20. novembra 2003, pretože ako policajt v služobnom pomere od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999 vykonával prácu v I. kategórii funkcií. Pokiaľ odporkyňa navrhovateľovi priznala starobný dôchodok odo dňa, od ktorého o jeho priznanie požiadal, tento postup považoval krajský súd za správny, pričom odporkyňa zohľadnila aj dobu jeho služby policajta od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999 a dobu základnej vojenskej služby od 2. augusta 1967 do 30. júla 1969 a pri určení sumy starobného dôchodku postupovala podľa § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, keďže navrhovateľ pracoval aj po 20. novembri 2003 bez poberania starobného dôchodku. Tiež považoval za správny jej postup podľa § 274 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení a určení sumy starobného dôchodku, ktorá je vyššia.

Za nesprávny však považoval krajský súd postup odporkyne pri výpočte sumy starobného dôchodku navrhovateľa podľa oboch právnych noriem z dôvodu, že pre určení jeho sumy nezohľadnila príjem, ktorý navrhovateľ dosiahol počas výkonu služby policajta v období od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999. Podľa názoru krajského súdu neexistuje právny dôvod pre nezohľadnenie zárobku navrhovateľa, ktorý dosiahol počas výkonu služby policajta zvlášť, ak mu tento príjem doteraz nijakým spôsobom zhodnotený nebol. Pre určení výšky výsluhového príspevku bolo rozhodujúce trvanie služobného pomeru a služobný plat zistený podľa § 218 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. To znamená, že celkový príjem navrhovateľa, ktorý dosiahol počas služobného pomeru a z ktorého plnil odvodové povinnosti, sa vo výške priznaného starobného dôchodku bezdôvodne neodrazil a to napriek tomu, že dôchodkové poistenie je založené na princípe vzájomného plnenia, takže ak poistenec v priebehu aktívneho pracovného života odvádza finančné prostriedky do tohto systému, v prípade predpokladanej sociálnej udalosti je z tohto systému finančne zabezpečený za podmienok daných zákonom. Nesprávne právne posúdenie otázky započítania zárobku

navrhovateľa, ktorý dosiahol počas výkonu profesionálnej služby policajta spôsobilosť nesprávne určenie sumy starobného dôchodku podľa obidvoch právnych noriem a tým i nesprávnosť napadnutého rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku, pokiaľ išlo o určenie jeho výšky.

Odporkyňa napadla rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním a žiadala, aby ho odvolací súd v celom rozsahu zmenil a jej rozhodnutie z 13. decembra 2010 ako správne potvrdil s tým, že odporkyňa nie je povinná nahradiť trovy konania. Nesúhlasila s právnym názorom krajského súdu, pretože príjem navrhovateľa dosiahnutý výkonom profesionálnej služby v rokoch 1975 až 1999 nie je v zmysle § 12 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení hrubým zárobkom, lebo ide o príjem dosiahnutý výkonom profesionálnej služby, ktorú navrhovateľ vykonával v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok.

Navrhovateľ žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že nevykonával službu policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku navrhovateľovi od 7. júna 2005.

Medzi účastníkmi bola sporná otázka zohľadnenia príjmov navrhovateľa, ktoré dosiahol počas výkonu služby policajta v období od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999, pre výpočet sumy starobného dôchodku.

Nezapočítanie hrubých zárobkov navrhovateľa dosiahnutých počas výkonu služby policajta v období od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999 pre výpočet výšky jeho starobného dôchodku odporkyňa oprela o ustanovenie § 12 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov hrubým zárobkom je vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie ustanovený osobitným predpisom. Vykonávací predpis ustanoví, v ktorých prípadoch je hrubým zárobkom pevne určená suma, a výšku tejto sumy. Hrubým zárobkom nie je príjem dosiahnutý výkonom profesionálnej služby, ak policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby vykonával profesionálnu službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ak policajtovi, profesionálnemu vojakovi a vojakovi prípravnej služby bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok.

Je zrejmé, že navrhovateľovi bol od 1. septembra 1999 priznaný výsluhový príspevok podľa § 210 a § 211 ods.1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z.

Podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., ktoré je prechodným ustanovením, výsluhové príspevky, na ktoré vznikol nárok podľa § 211 ods. 1 písm. d/ a odseku 2 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti.

Výsluhový príspevok vzhľadom na iný spôsob jeho výpočtu nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku, priznanému podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. Výsluhový príspevok je naďalej výsluhovým príspevkom podľa zákona č. 73/1998 Z. z. a za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. sa iba považuje, najmä na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia, priznanú podľa predchádzajúcich predpisov, a na účely jej výplaty.

Keďže výsluhový príspevok sa za výsluhový dôchodok iba považuje, názor odporkyne, že príjem navrhovateľa dosiahnutý výkonom profesionálnej služby v rokoch 1975 až 1999 nie je hrubým zárobkom v zmysle § 12 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení, pretože navrhovateľ vykonával profesionálnu službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nemá oporu v zákone. Z toho dôvodu nie je možné akceptovať záver odporkyne, že príjmy navrhovateľa, dosiahnuté počas výkonu služby, nemožno považovať za hrubý zárobok v zmysle § 12 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení.

Z titulu služby navrhovateľovi nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. nevznikol, preto nie je možné stanoviť pre neho iné (menej výhodné) podmienky pre posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok, ako boli stanovené v období výkonu a skončenia jeho služby.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutia odporkyne za nesúladné so zákonom, preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

V ďalšom konaní odporkyňa posúdi nárok navrhovateľa na starobný dôchodok a jeho výšku znovu, pričom príjem navrhovateľa, dosiahnutý počas výkonu služby policajta zahrnie do hrubého zárobku na účely výpočtu starobného dôchodku a nové rozhodnutie riadne odôvodní. Odporkyňa je v ďalšom konaní viazaná právnym názorom súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.)

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo úspešný navrhovateľ žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a odporkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská